

ಸಿದ್ದಲೀಂಗ ಪಟ್ಟಣಶೇಷ

ಕಲೆ: ರೂಪಶ್ರೀ ಕಲ್ಲಿಗನೂರು

ಅಮಂತ್ರಣ

ಸುರಿಯುತಿರುವ ಮಳೆ, ಭೋಗರೆವ ಅಭರದ ಹೊಳೆ.
ದುಗುಡ ಮೈಹೆತ್ತಿರುವ ವಾಕ್ಯಲುತೆ ಮೆತ್ತಿರುವ
ಕರುಣ ಮುಖ ಅಸ್ವಾಸ್ತ ಹಾಸ ಮಿಡಿವಧರ ಆಭಾಸ
ಅಸ್ವಾಸ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಚೆ ದಡೆ, ಇಲ್ಲಿಹೊತ್ತು, ಎತ್ತಿದ ಕೈ
ಕರೆದುಹೋ ನಿನ್ನ ಕಡೆ ಕೋರುಹಿಹುದೋ
ಹೊಡುತೆಯೋ ಸನ್ನೆ ಬಾ ನನ್ನ ಕಡೆಗಳ್ಲಿ
ಕರೆವ ಕೈ ಮೋರೆವ ಕೈ ಅಂತರದ ಅಂತರು
ಅರಿಯಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಬ್ಬಾಗಾವಳಿದಲ್ಲಿ
ಬಾ ಎನುವ ಕರೆಯೋ ತಾ ಬರುವ ಮೋರೆಯೋ
ನಿಲುಕಡಿದೆ ಅರಿವಿಗೆ ಇದು ದಿಗಿಲು ಹೋರೆ
ಪರಿಹರಿಸು ಅಂತರ ದೋರೆ

ತ್ವಸ್ತ ಜೀವಕೈ ವಾಣಿಸಲ ಯಾರು? ಎಂಥ ಕರೆಯಿದು
ಹೊಳೆ ದಾಟಬೇಕೇ ಈ ಹೊತ್ತು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಅಪತ್ತ
ತಲುಪಬೇಕಿದೆ ಯಾರು ಆ ತಟ ಇಲ್ಲ ಈ ತಟ
ಈಸು ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ ಒಳಸುಲೈಪು ಹರಿವು ಅರಿತವರಿಲ್ಲ¹
ಇಲ್ಲ ನಾವಿಕರು ಸರುವಿಗೆ ಬಂಧು ಸಂಬಂಧಿಗಳು
ಎರಡೂ ದಡಿದಿ ನಿಸ್ಥಿಕಾಯಿಕರು
ಕರೆ ಮೋರೆವ ಕೈಗೆ ವಿನುತ್ತರ, ವ್ಯು ಮನ ತತ್ತರ

ನೀರಿನೇಳಿತದ ಸದ್ಗು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ
ತರಣ ನಿಃಶಬ್ದ್ಯ ಮಹಾಮೌನಕೈ
ದೊರಕಿದರೆ ವಿಹಿತದ ದಾರಿ ಉಚಿತ ಉತ್ತರ ಲಿಚಿತ
ಅನತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆವಿವ ಕತ್ತಲೆ ಕ್ಷೂರ
ನಾಳಿ ತಿಳಿದವರಿಲ್ಲ ಕಾಲ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ²
ಎಲ್ಲ ಅಯೋಮಯ ಹಾಕಾಕಾರ ಕತ್ತಲುಸುರು
ಕಾಣಿದಾದುವು ಕೈ ಸನ್ನೆ ಆಕಾರ ಮುಖ ವಿವರ
ಬರಿಯಿ ಭೋಗರೆವ ಸದ್ಗು ಕತ್ತಲೆಯಿ ಹೊನ ಮದ್ದು

ಪ್ರತಿಮೆ

ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿದ್ದ
ಮಶ್ಚಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದ ತಿಳಿಸಿದ್ದ
ಪದ ಅಧ್ಯ ಭಾವ ಹಲಕಲೆ ಮೂಲ
ಅರಿವಿಗೆ ನಿಲುಕೊಡಗಿವೆ ಈಗ
ಅಧ್ಯ ತನು ತೋರುತ್ತಿವೆ ತೆರೆದು
ಹನುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ರಾಮವತೀಮೆ.
ಒಂದೊಂದೆ, ಅಷ್ಟು. ಕಾಲ ಕೆಳೆದಂತೆ.
ಹಿಡಿದು ಅಪ್ಪನೆ ಧೋತರ ಚುಂಗು
ಲಟುಪುಟು ನಡೆದಂತೆ ಪುಟುಪುಟು
ಮಗು ಮೋಗಿ ತುಂಬಿ ಸಂತಸ ಹೆಮ್ಮೆ
ನಡೆಯುತಿರುವೆ.